



# ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

## ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ  
ΤΗ 11 ΜΑΡΤΙΟΥ 1969

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ  
43

### ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

#### ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Ν. Δ. 137. Περί κυρώσεως της μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Αὐστριακῆς Δημοκρατίας ὑπογραφείσης τὴν 6 Δεκεμβρίου 1965 συμβάσεως «περὶ ἀμοιβαίας δικαστικῆς συνδρομῆς ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ Ἀστικοῦ καὶ Ἐμπορικοῦ Δικαίου» . . . . . 1

#### ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

153. Περί τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 251)1960 Β.Δ. «περὶ Ὁργανισμοῦ Σχολῆς Ἐπικούρων Ἀξιωματικῶν Β.Ν.» (Φ.Ε.Κ. 55Α) . . . . . 2  
154. Περί τροποποιήσεως τοῦ Κανονισμοῦ Ἀλληλογραφίας Χωροφυλακῆς. . . . . 3  
155. Περί συστάσεως Κοινοτικῶν Ταχυδρομικῶν Γραφείων ἀντὶ ἐτέρων καταργουμένων. . . . . 4

#### ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ

Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 106)69 Β.Δ. ἀρμοδιότητος Ὑπ. Ἐθν. Ἀμύνης (Α.Α.) . . . . . 5

### ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

#### ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 137

Περί κυρώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Αὐστριακῆς Δημοκρατίας ὑπογραφείσης τὴν 6 Δεκεμβρίου 1965 συμβάσεως «περὶ ἀμοιβαίας δικαστικῆς συνδρομῆς ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ Ἀστικοῦ καὶ Ἐμπορικοῦ Δικαίου».

#### ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Κυροῦται ἡ ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Δεκεμβρίου 1965 ὑπογραφείσα μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Αὐστριακῆς Δημοκρατίας σύμβασις «περὶ ἀμοιβαίας δικαστικῆς συνδρομῆς ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ Ἀστικοῦ καὶ Ἐμπορικοῦ Δικαίου», ἥς τὸ κείμενον ἐπεταὶ ἐν πρωτοτύπῳ εἰς τὴν γερμανικὴν καὶ Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

2. Ἀπασαὶ αἱ διατάξεις τῆς ὡς ἄνω συμβάσεως κτῶνται ἰσχύϊν διατάξεων νόμου.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τούτου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Φεβρουαρίου 1969

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΓΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β'

ΔΗΜ. ΠΑΤΙΑΝΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, ΗΛ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΚΩΝ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ.

Ἐδωροῦνται καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαρτίου 1969

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Σύμβασις μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Αὐστριακῆς Δημοκρατίας, περὶ ἀμοιβαίας δικαστικῆς συνδρομῆς ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ ἀστικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ δικαίου.

Κοινὰ διατάξεις διὰ τὰς ἐπιδόσεις καὶ τὰς δικαστικὰς παραγγελίας.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη θὰ παρέχουν ἀμοιβαίως δικαστικὴν συνδρομὴν ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ ἀστικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ δικαίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως, ἐπὶ τῆς ἀμφισβητουμένης καὶ τῆς ἐκουσίας δικαιοδοσίας. Αἱ διατάξεις αὗται ἐφαρμόζονται οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ὑπεχρέωσις τῶν προσώπων πρὸς ἃ δέον νὰ γίνη ἡ ἐπίδοσις ἢ τῶν ὁποίων ἡ ἐξέτασις ἀποτελεῖ ἀντικείμενον αἰτήσεως δικαστικῆς συνδρομῆς.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ αἰτήσεις ἐπιδόσεως ὡς καὶ αἱ αἰτήσεις δικαστικῆς συνδρομῆς θὰ διαβιβάζωνται δι' ἀλληλογραφίας μεταξὺ -ὧν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείων τῶν ὑψηλῶν συμβολλαμένων

Μερῶν, ἑκατέρου τούτων δυναμένου ὅπως χρησιμοποίησιν διὰ τὴν διαδίδασιν ταύτην τὴν διπλωματικὴν ὁδόν.

2. Τὰ εἰς ἐκτέλεσιν αἰτήσεων ἐπιδόσεως καὶ αἰτήσεων δικαστικῆς συνδρομῆς συντασσόμενα ἔγγραφα, δέον νὰ διαβιβάζονται εἰς τὸ αἰτοῦν Κράτος διὰ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐγένετο ὡς ὅπως ἐπιληφθῇ τὸ Κράτος πρὸς ὃ ἡ αἴτησις.

#### Ἄρθρον 3.

Ἐὰν ἡ Ἀρχὴ πρὸς ἣν ἐγένετο ἡ αἴτησις δὲν εἶναι ἀρμοδία, αὕτη διαβιβάζει τὴν αἴτησιν ἐπιδόσεως ἢ τὴν αἴτησιν δικαστικῆς συνδρομῆς εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχήν. Αὕτη πληροφορεῖ περὶ τούτου τὴν αἰτοῦσαν Ἀρχὴν διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς προβλεπομένης εἰς τὸ ἄρθρον 2.

#### Ἄρθρον 4.

1. Τὸ Κράτος πρὸς ὃ ἡ αἴτησις δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιδόσεως ἢ τῆς αἰτήσεως δικαστικῆς συνδρομῆς, πλὴν ἂν θεωρῇ ὅτι αὗται δύνανται νὰ προσβάλλουν τὴν κυριαρχίαν, τὴν ἀσφάλειαν ἢ τὴν δημοσίαν τάξιν αὐτοῦ.

2. Τὸ αἰτοῦν Κράτος δέον νὰ καθίσταται ἐνήμερον περὶ τῆς ἀρνήσεως καὶ περὶ τῶν λόγων τῆς ἀρνήσεως διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς προβλεπομένης εἰς τὸ ἄρθρον 2.

#### Ἐπιδόσεις.

#### Ἄρθρον 5.

Αἱ αἰτήσεις ἐπιδόσεως ἔγγραφων δικαστικῶν ἢ ἐξωδίκων δέον νὰ ἀναφέρουν τὴν Ἀρχὴν ἐξ ἧς προέρχεται τὸ ἔγγραφο, τὸ ὄνομα καὶ τὴν ιδιότητα τῶν διαδίκων. τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀποδέκτου καὶ τὴν φύσιν τοῦ ἔγγραφου.

#### Ἄρθρον 6.

1. Ἐὰν τὸ πρὸς ἐπίδοσιν ἔγγραφο εἶναι συντεταγμένον εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ Κράτους πρὸς ὃ ἡ αἴτησις ἢ συνοδεύεται ὑπὸ μεταφράσεως εἰς τὴν γλῶσσαν ταύτην, ἢ ἐπίδοσις θὰ γίνεταί συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῆς Νομοθεσίας τοῦ Κράτους πρὸς ὃ ἡ αἴτησις, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀναλόγων ἐπιδόσεων.

2. Ἐὰν τὸ πρὸς ἐπίδοσιν ἔγγραφο δὲν εἶναι συντεταγμένον εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ Κράτους πρὸς ὃ ἡ αἴτησις ἢ δὲν συνοδεύεται ὑπὸ μεταφράσεως εἰς τὴν γλῶσσαν ταύτην, ἢ Ἀρχὴ πρὸς ἣν ἡ αἴτησις θὰ δύναται νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐπιδόσεως διὰ τῆς ἐγχειρίσεως τοῦ ἔγγραφου εἰς τὸν ἀποδέκτην, ἐὰν οὗτος εἶναι διατεθειμένος νὰ τὸ παραλάβῃ.

3. Αἰτήσῃ τοῦ αἰτοῦντος Κράτους ἢ ἐπίδοσις θὰ γίνεται κατὰ κανόνας διαφόρους τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς Νομοθεσίας τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτους, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὴν Νομοθεσίαν ταύτην.

4. Ἡ ἐν παραγράφῳ 1 μεταφράσις δέον νὰ ἐπικυροῦται διὰ τὴν ἀκρίβειαν ὑπὸ διπλωματικῶν ἢ προξενικῶν ἐκπροσώπων τοῦ αἰτοῦντος Κράτους ἢ ὑπὸ ὠρισμένου μεταφραστοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν.

#### Ἄρθρον 7.

1. Ἡ ἐπίδοσις ἀποδεικνύεται εἴτε δι' ἀποδεικτικὸν δέοντως χρονολογούμενον καὶ ὑπογραφομένον ὑπὸ τοῦ ἀποδέκτου, ἢ ὅσῳ δὲν ἐζητήθῃ ἢ ἐπίδοσις προσωπικῶς εἰς τὸν ἀποδέκτην, ὑπὸ τοῦ προσώπου εἰς τὸ ὅποιον ἐνεχειρίσθῃ τὸ ἔγγραφο καὶ ὑπὸ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν ἐπίδοσιν, εἴτε διὰ βεβαιώσεως τῆς Ἀρχῆς, πρὸς ἣν ἡ αἴτησις, πιστοποιήσεως τὸ γεγονός, τὸν τύπον καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐπιδόσεως. Τὸ ἀποδεικτικὸν ἢ ἡ βεβαιώσις δέον νὰ περιλαμβάνουν τὰς ἀναγκαίους ἐνδείξεις διὰ τὴν ἐξατομίκευσιν τοῦ ἔγγραφου.

2. Ἐὰν τὸ πρὸς ἐπίδοσιν ἔγγραφο ἢ ἡ μεταφράσις αὐτοῦ διαβιβασθῇ εἰς ἀντίτυπον, τὸ ἀποδεικτικὸν ἢ ἡ βεβαιώσις, θὰ συντάσσονται αἰτήσῃ τοῦ αἰτοῦντος Κράτους ἐπὶ τοῦ ἐτέρου ἀντιτύπου ἢ θὰ ἐπισυνάπτεται εἰς αὐτό.

#### Ἄρθρον 8.

Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν αἰτήσεων ἐπιδόσεως δὲν θὰ ζητῆται ἀπόδοσις δαπανῶν ἀπὸ τοῦ αἰτοῦν Κράτους.

#### Ἄρθρον 9.

Ἐκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν, δύναται νὰ προβάλλῃ εἰς τὴν ἐπίδοσιν δικαστικῶν ἢ ἐξωδίκων ἔγγραφων εἰς τοὺς ἰδίους αὐτοῦ ὑπηκόους διαμένοντας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου ὑψηλοῦ συμβαλλομένου Μέρους διὰ τῶν διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν τοῦ ἐκπροσώπου, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἀπαίσεως πρὸς τοῦτο ἐξαναγκαστικῶν μέτρων.

Αἰτήσεις δικαστικῆς συνδρομῆς.

#### Ἄρθρον 10.

1. Αἱ αἰτήσεις δικαστικῆς συνδρομῆς δέον νὰ μνημονεύουν τὴν Ἀρχὴν ἐξ ἧς προέρχονται ὡς καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὴν ιδιότητα τῶν διαδίκων. Δέον ἐπὶ πλέον αὗται νὰ καθορίζουν ἐπακριβῶς τὴν διαδικαστικὴν ἢ ἄλλαν δικαστικὴν πράξιν ἧς ζητεῖται ἡ διενέργεια.

2. Αἱ αἰτήσεις δικαστικῆς συνδρομῆς δέον νὰ φέρουν τὴν σφραγίδα τῆς Ἀρχῆς ἐξ ἧς προέρχονται. Οὐδεμία ἄλλη διατύπωσις ἀπαιτεῖται.

#### Ἄρθρον 11.

Αἱ αἰτήσεις δικαστικῆς συνδρομῆς ὡς καὶ τὰ εἰς αὐτὰς ἐπισυναπτόμενα ἔγγραφα δέον νὰ συνοδεύονται ὑπὸ μεταφράσεως εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ Κράτους πρὸς ὃ ἡ αἴτησις. Αἱ μεταφράσεις αὗται δέον νὰ πληροῦσι τοὺς ὅρους τοὺς προβλεπομένους εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἁρθρου 6.

#### Ἄρθρον 12.

1. Αἱ αἰτήσεις δικαστικῆς συνδρομῆς ἐκτελοῦνται συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας τοὺς προβλεπομένους ὑπὸ τῆς Νομοθεσίας τοῦ Κράτους πρὸς ὃ ἡ αἴτησις, τοὺς διέποντας ἀναλόγους διαδικαστικὰς ἢ δικαστικὰς πράξεις.

2. Αἰτήσῃ τῆς αἰτούσης Ἀρχῆς ἢ αἰτήσις δικαστικῆς συνδρομῆς ἐκτελεῖται συμφώνως πρὸς κανόνας διαφόρους τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς Νομοθεσίας τοῦ Κράτους πρὸς ὃ ἡ αἴτησις, ἐφ' ὅσον ἡ Νομοθεσία αὕτη διατίθεται εἰς τοῦτο.

3. Ἡ Ἀρχὴ πρὸς ἣν ἡ αἴτησις ὑποχρεοῦται νὰ προβάλλῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς αἰτήσεως δικαστικῆς συνδρομῆς ἐντὸς τῆς βραχυτέρας δυνατῆς προθεσμίας.

4. Ἡ αἰτοῦσα τὴν Δικαστικὴν Συνδρομὴν Ἀρχὴ θὰ καθίσταται ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῆς ἐγκαίρως καὶ διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς προβλεπομένης εἰς τὸ ἄρθρον 2 ἐνήμερος περὶ τοῦ τόπου καὶ τοῦ χρόνου ἐκτέλεσεως τῆς αἰτηθείσης δικαστικῆς συνδρομῆς, ἵνα οἱ ἐνδιαφερόμενοι διάδικοι ὧσιν εἰς θέσιν νὰ παρασταθῶσιν ἢ νὰ ἐκπροσωπηθῶσι κατ' αὐτήν.

#### Ἄρθρον 13.

Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αἰτήσεων δικαστικῆς συνδρομῆς δὲν ζητῆται ἀπὸ τοῦ αἰτοῦν Κράτους ἢ ἀπόδοσις δαπανῶν, ἐξαίρεσις τῶν τυχόν καταβληθεισῶν εἰς πραγματοποιήμονας ἀποζημιώσεων.

#### Ἄρθρον 14.

Οἱ διπλωματικοὶ καὶ προξενικοὶ ἐκπρόσωποι ἐκάστου τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δύναται νὰ ἐκτελοῦν αἰτήσεις δικαστικῆς συνδρομῆς προσερχόμενας ἀπὸ τὰς Ἀρχὰς τῆς ἰδίας αὐτῶν Χώρας, σχετικὰς μὲ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἰδίων αὐτῶν ὑπηκόων τῶν διαμενόντων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου Ὑψηλοῦ Συμβαλλομένου Μέρους. Ἐὰν οἱ νόμοι τοῦ Κράτους εἰς ὃν ἀνήκουν οἱ διπλωματικοὶ καὶ προξενικοὶ ἐκπρόσωποι τὸ προβλέπουν, οὗτοι δύναται ἐπίσης νὰ δέχωνται ὄρκον τῶν ἐν λόγῳ ὑπηκόων.

Οἱ ὑπάλληλοι ὅμως οὗτοι δὲν δύναται νὰ ἀσκήσουν πρὸς τοῦτο ἐξαναγκαστικὰ μέτρα.

Ἐγγυοδοσία ἀλλοδαποῦ.

#### Ἄρθρον 15.

1. Οἱ ὑπῆκοοι τοῦ ἐνὸς τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν

ρῶν, οἵτινες ἔχουν τὴν κατοικίαν τῶν ἢ τὴν συνήθη διαμονὴν τῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐνὸς τῶν δύο Κρατῶν, ἀναγκαστοὶς ἢ παρεμβαίνοντες ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τοῦ ἐτέρου ὑψηλοῦ συμβαλλομένου Μέρους, ἀπαλλάσσονται πάσης ἐγγυήσεως ἢ ἐγγυοδοσίας ὅφ' οἵανδήποτε ὀνομασίαν, δυναμένην νὰ ἐπιβληθῇ εἰς αὐτοὺς λόγῳ τῆς ιδιότητός τῶν ὡς ἀλλοδαπῶν ἢ τῆς ἐλλείψεως κατοικίας ἢ διαμονῆς εἰς τὸ Κράτος τοῦ Δικαστηρίου ὅπερ ἐπελήφθη τῆς υποθέσεως.

2. Ἡ παράγραφος 1 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν καὶ νομικῶν προσώπων συσταθέντων συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ ἐνὸς τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν καὶ ἐχόντων τὴν ἑδρὰν τῶν εἰς μίαν τῶν χωρῶν τούτων.

3. Ὅσον ἀφορᾷ αἰσθητῶς ἄλλην καταβολὴν δυναμένην νὰ ἀπαιτηθῇ ἀπὸ τοὺς ἐνάγοντας ἢ τοὺς παρεμβαίνοντας τοὺς προβλεπομένους εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον, οὗτοι ἐξομοιοῦνται πρὸς τοὺς ἡμεδαποὺς.

#### Ἄρθρον 16.

1. Ἐὰν ὁ ἐνάγων ἢ παρεμβαίνων ἀπηλλάγη τῆς ἐγγυήσεως ἢ ἐγγυοδοσίας ἢ οἰσθητῶς ἄλλης καταβολῆς βάσει εἴτε τοῦ ἁρθροῦ 15 τῆς παρούσης συμβάσεως εἴτε τῆς Νομοθεσίας τοῦ Κράτους τοῦ Δικαστηρίου, ὅπερ ἐπελήφθη τῆς υποθέσεως, ἢ ἀπόφασις διὰ τῆς ὁποίας αὗτος θὰ κατεδικάζετο εἰς ἐξόδα καὶ δαπάνας τῆς διαδικασίας θὰ ἐκτελεῖται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου Κράτους ὅφ' ὅσον ἡ ἀπόφασις αὕτη κατέστη τελεσίδικος καὶ εἶναι ἐκτελεστὴ εἰς τὸ Κράτος ἐνθα ἐξεδόθη.

2. Ἡ παράγραφος 1 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων διὰ τῶν ὁποίων τὸ ποσὸν τῶν δαπανῶν καὶ ἐξόδων καθορίζεται μεταγενεστέρως.

#### Ἄρθρον 17.

1. Ἡ αἴτησις πρὸς ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως προβλεπομένης εἰς τὸ ἄρθρον 16 δύναται νὰ υποβληθῇ εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχὴν τοῦ ἐτέρου τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου διαδίκου εἴτε διὰ μιᾶς τῶν ὁδῶν τῶν προβλεπομένων εἰς τὸ ἄρθρον 2.

2. Ἡ αἴτησις δέον νὰ συνοδεύηται ὑπὸ κεκυρωμένῳ ἀντιγράφῳ τοῦ διατακτικοῦ τῆς ἀποφάσεως συγκεντροῦντος τοὺς ἀναγκαίους ὁρους διὰ τὴν γνησιότητα αὐτοῦ καὶ φέροντος τὴν σφραγίδα τῆς ἐκδόσεως Ἀρχῆς, ὡς καὶ τὴν βεβαίωσιν ὅτι ἡ ἀπόφασις κατέστη τελεσίδικος καὶ εἶναι ἐκτελεστὴ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Κράτους ἐνθα ἐξεδόθη.

3. Ἡ αἴτησις, ὡς αἰσθητῶς ὑποβάλλεται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου διαδίκου, δέον νὰ συντάσσεται εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς Ἀρχῆς ἣτις καλεῖται νὰ ἐπιληφθῇ τῆς υποθέσεως. Ὅσῳκις αὕτη ὑποβάλλεται διὰ μιᾶς τῶν ὁδῶν τῶν προβλεπομένων εἰς τὸ ἄρθρον 2 δέον νὰ συντάσσεται εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς Ἀρχῆς ἣτις καλεῖται νὰ ἐπιληφθῇ τῆς υποθέσεως ἢ νὰ συνοδεύηται ὑπὸ μεταφράσεως εἰς τὴν γλῶσσαν ταύτην. Τὸ κεκυρωμένον ἀντίγραφον καὶ ἡ βεβαίωσις περὶ ὧν ἡ παράγραφος 2, δέον ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ συνοδεύονται ὑπὸ μεταφράσεων. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἁρθροῦ 6 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν μεταφράσεων τούτων.

#### Ἄρθρον 18.

1. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τῶν προβλεπομένων εἰς τὸ ἄρθρον 16 γίνεται ἀνεξέδως καὶ χωρὶς νὰ ἀκουσθῇ ὁ ἀντίδικος. Τὰ ἐνδία μέσα ἕτινα ἐπιτρέπονται ὑπὸ τῆς Νομοθεσίας τοῦ Κράτους τῆς Ἀρχῆς ἣτις ἐπελήφθη τῆς υποθέσεως δὲν δύναται νὰ συνεπιφέρουν ἀναθεώρησιν τῆς οὐσίας τῆς ἀποφάσεως ἢς ζητεῖται ἡ ἐκτέλεσις.

2. Αἰτῆσει τοῦ ζητήσαντος τὴν ἐκτέλεσιν, ἡ ἀρμοδία Ἀρχὴ ἐπιβαρύνει τὸν ἀντίδικον μὲ τὰ ἐξόδα, ἕτινα προέκυψαν διὰ τὰς μεταφράσεις τὰς ἀπαιτούμενας κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἁρθροῦ 17.

#### Ἐυεργέτημα πενίας.

#### Ἄρθρον 19.

Οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρου τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν

θὰ ἀπολαύουν ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων τοῦ ἐτέρου ὑψηλοῦ συμβαλλομένου Μέρους τοῦ ευεργετήματος τῆς πενίας ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὁρους ὅφ' οὓς καὶ οἱ ἡμεδαποί.

#### Ἄρθρον 20.

1. Τὸ πιστοποιητικὸν ἀπορίας τὸ ἀπαιτούμενον διὰ τὴν παροχὴν τοῦ ευεργετήματος τῆς πενίας δέον νὰ ἐκδίδηται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν τοῦ συμβαλλομένου Κράτους ἐνθα ὁ αἰτῶν ἔχει τὴν συνήθη αὐτοῦ διαμονήν.

2. Ἐὰν ὁ αἰτῶν δὲν ἔχῃ τὴν συνήθη αὐτοῦ διαμονήν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐνὸς ἐκ τῶν δύο συμβαλλομένων Κρατῶν δύναται νὰ υποβάλῃ πιστοποιητικὸν ἀπορίας ἐκδιδόμενον εἴτε ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν τῆς συνήθους αὐτοῦ διαμονῆς εἴτε ὑπὸ τῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς τοῦ Κράτους τοῦ ὁποίου τυγχάνει ὑπήκοος.

#### Ἄρθρον 21.

Ἡ αἴτησις πρὸς παροχὴν τοῦ ευεργετήματος τῆς πενίας ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Μέρους δύναται νὰ διαβιβασθῇ ἐπιμελείᾳ Προξενικῆς Ἀρχῆς τοῦ ὑψηλοῦ συμβαλλομένου Μέρους, ὡς ὁ αἰτῶν τυγχάνει ὑπήκοος.

#### Ἄρθρον 22.

1. Αἱ ἀρχαὶ τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν αἱ προβλεπόμεναι εἰς τὸ ἄρθρον 20 δύναται νὰ ζητοῦν ἀπὸ τὰς ἀρμοδίας Ἀρχὰς τοῦ ἐτέρου ὑψηλοῦ συμβαλλομένου Μέρους πᾶσαν πληροφορίαν ἀφορώσαν εἰς τὴν περιουσιακὴν κατάστασιν καὶ τοὺς πόρους τοῦ αἰτούντος.

2. Ἡ Ἀρχὴ ἣτις θὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς παροχῆς τοῦ ευεργετήματος τῆς πενίας θὰ δύναται νὰ ἐλέγχῃ τὰ παρεχόμενα αὐτῇ στοιχεῖα καὶ νὰ ζητῇ συμπληρωματικὰς πληροφορίας. Αἱ ἀρμοδία Ἀρχαὶ τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν θὰ παρέχουν ἀμοιβαίως τοιαύτας πληροφορίας ὡς αἰσθητῶς ζητοῦνται παρ' αὐτῶν.

#### Τελικαὶ Διατάξεις.

#### Ἄρθρον 13.

Ἡ παρούσα Σύμβασις δὲν θίγει τὰς ὑποχρεώσεις τὰς προκύπτουσας ἀπὸ ἄλλας Συμφωνίας ἢ Συμβάσεις εἰς ἃς τὰ δύο Κράτη εἶναι ἢ θὰ εἶναι Συμβαλλόμενα Μέρη καὶ αἰτῖνες ρυθμίζουν τὴν Δικαστικὴν συνδρομὴν ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ ἀστικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ δικαίου, συμπεριλαμβανομένων τῆς ἐγγυοδοσίας ἀλλοδαπῶν καὶ τοῦ ευεργετήματος τῆς πενίας.

#### Ἄρθρον 24.

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῇ, αἱ δὲ ἐπικυρώσεις θέλουσιν ἀνταλλαγῇ τὸ ταχύτερον δυνατόν.

2. Ἡ Σύμβασις θέλει τεθῇ εἰς ἰσχὺν τὴν ἐξηκοστὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ὁργάνων ἐπικυρώσεως.

#### Ἄρθρον 25.

Ἐκαστον τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν δύναται νὰ καταγγεῖλῃ τὴν παρούσαν Σύμβασιν διὰ γραπτῆς γνωστοποιήσεως πρὸς τὸ ἕτερον ὑψηλὸν συμβαλλόμενον Μέρος. Ἡ καταγγελία καθίσταται ἐνεργὸς μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς περὶ αὐτῆς γνωστοποιήσεως.

#### Ἄρθρον 26.

Πᾶσα διαφορὰ ὡς πρὸς τὴν ἐρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως ἣτις ἤθελε προκύψῃ μεταξὺ τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν θὰ διακανονίζηται διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τῇ 6.12.65 εἰς δύο ἀντίτυπα εἰς τὴν Γερμανικὴν καὶ Ἑλληνικὴν γλῶσσαν τῶν δύο κειμένων παρόντων ἐξ ἴσου πίστιν.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν  
τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος  
ΘΕΟΧ. ΠΕΝΤΗΣ

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν  
τῆς Αὐστριακῆς Δημοκρατίας  
LUDWIG STEINER

## VERTRAG

Zwischen dem Königreich Griechenland und der Republik Österreich über die Rechtshilfe auf dem Gebiet des Zivil- und Handelsrechts.

Gemeinsame Bestimmungen für Zustellungs- und Rechtshilfeersuchen.

## Artikel 1

Die Hohen Vertragschliessenden Teile sich auf dem Gebiet des Zivil- und Handelsrechts sowohl im Streitverfahren als auch im Ausserstreitverfahren gemäss den Bestimmungen dieses Vertrages gegenseitig Rechtshilfe leisten. Diese Bestimmungen sind ohne Rücksicht auf die Staatsangehörigkeit der Personen anzuwenden, an die eine Zustellung durchgeführt werden soll oder deren Vernehmung den Gegenstand eines Rechtshilfeersuchens bildet.

## Artikel 2

(1). Die Zustellungen und Rechtshilfeersuchen sind im Schriftverkehr zwischen den Justizministerien der Hohen Vertragschliessenden Teile zu übermitteln. Jedem der Hohen Vertragschliessenden Teile steht es jedoch frei, sich für diese Übermittlung des diplomatischen Weges zu bedienen.

(2). Die in Erledigung der Zustellungs- und Rechtshilfeersuchen errichteten Schriftstücke sind dem ersuchenden Staat auf dem Wege zu übermitteln, auf dem der ersuchte Staat befasst worden ist.

## Artikel 3

Ist die ersuchte Behörde nicht zuständig, so hat sie das Zustellungs oder Rechtshilfeersuchen an die zuständige Behörde abzutreten. Sie hat hievon die ersuchende Behörde auf dem in Artikel 2 vorgesehenen Wege zu verständigen.

## Artikel 4

(1). Die Erledigung eines Zustellungs- oder Rechtshilfeersuchens kann nur abgelehnt werden, wenn sie nach Auffassung des ersuchten Staates geeignet scheint, seine Hoheitsrechte, seine Sicherheit oder seine öffentliche Ordnung zu verletzen.

(2). Der ersuchende Staat ist von der Ablehnung und den Ablehnungsgründen auf dem in Artikel 2 vorgesehenen Wege zu verständigen.

## Zustellungen

## Artikel 5.

Die Ersuchen um Zustellung gerichtlicher oder aussergerichtlicher Schriftstücke haben die Behörde, von der das Schriftstück ausgeht, den Namen und die Stellung der Parteien, die Anschrift des Empfängers und die Art des Schriftstückes anzugeben.

## Artikel 6.

(1). Ist das zuzustellende Schriftstück entweder in der Sprache des ersuchten Staates verfasst oder mit einer Übersetzung in diese Sprache versehen, so ist die Zustellung nach den von der Gesetzgebung des ersuchten Staates für gleichartige Zustellungen bestehenden Vorschriften zu bewirken.

(2). Ist das zuzustellende Schriftstück weder in der Sprache des ersuchten Staates verfasst noch mit einer Übersetzung in diese Sprache versehen, so kann sich die ersuchte Behörde darauf beschränken, die Zustellung durch Übergabe des Schriftstückes an den Empfänger, sofern er zur Annahme bereit ist, zu bewirken.

(3). Auf Wunsch des ersuchenden Staates ist die Zustellung nach anderen als den in der Gesetzgebung des ersuchten Staates vorgesehenen Vorschriften zu bewirken, sofern dies der Gesetzgebung des ersuchten Staates nicht zuwiderläuft.

(4). Die Richtigkeit der in Absatz 1 angeführten Übersetzung muss entweder von einem diplomatischen oder konsularischen Vertreter des ersuchenden Staates oder von einem beeideten Übersetzer eines der beiden vertragschliessenden Staaten bestätigt sein.

## Artikel 7.

(1). Der Nachweis der Zustellung wird entweder durch ein ordnungsgemäss datiertes und vom Empfänger oder, wenn Zustellung zu eigenen Händen nicht begehrt ist, von einer anderen Person, welcher das Schriftstück übergeben worden ist, und von demjenigen, der die Zustellung bewirkt hat, unterschriebenes Empfangsbekenntnis oder durch eine von der ersuchten Behörde ausgestellte Bestätigung erbracht, aus der die Tatsache, die Form und die Zeit der Zustellung hervorzugehen hat. Das Empfangsbekenntnis oder die Bestätigung hat die Angaben zu enthalten, die erforderlich sind um festzustellen, welches Schriftstück zugestellt wurde.

(2). Wird das zuzustellende Schriftstück oder seine Übersetzung in zweifacher Ausfertigung übersendet, so ist auf Wunsch des ersuchenden Staates das Empfangsbekenntnis oder die Bestätigung auf die zweite Ausfertigung zu setzen oder daran zu heften.

## Artikel 8.

Aus Anlass der Erledigung von Zustellungsersuchen ist vom ersuchenden Staat kein Kostenersatz zu begehren.

## Artikel 9.

Jeder der Hohen Vertragschliessenden Teile kann die Zustellung gerichtlicher oder aussergerichtlicher Schriftstücke an seine eigenen Staatsangehörigen auf dem Gebiet des anderen Hohen Vertragschliessenden Teiles durch Vermittlung seiner diplomatischen oder konsularischen Vertreter bewirken, die jedoch zu diesem Zweck keinen Zwang anwenden dürfen.

## Rechtshilfeersuchen

## Artikel 10.

(1). Die Rechtshilfeersuchen haben die Behörde, von der sie ausgehen sowie den Namen und die Stellung der Parteien anzuführen. Darüber hinaus haben sie die Prozesshandlung oder andere gerichtliche Handlung, um deren Vornahme ersucht wird, genau zu bezeichnen.

(2). Die Rechtshilfeersuchen müssen mit dem Siegel der Behörde, von der sie ausgehen, versehen sein; die Einhaltung weiterer Formerfordernisse ist nicht erforderlich.

## Artikel 11.

Die Rechtshilfeersuchen und alle ihnen angeschlossenen Schriftstücke sind mit Übersetzungen in die Sprache des ersuchten Staates zu versehen. Diese Übersetzungen haben den Erfordernissen des Artikels 6 Absatz 4 zu entsprechen.

## Artikel 12.

(1). Die Rechtshilfeersuchen sind nach den in der Gesetzgebung des ersuchten Staates für gleichartige Prozesshandlungen oder andere gerichtliche Handlungen bestehenden Vorschriften zu erledigen.

(2). Auf Wunsch der ersuchenden Behörde ist das Rechtshilfeersuchen nach anderen Vorschriften als den in der Gesetzgebung des ersuchten Staates vorgesehenen zu erledigen, sofern dies der Gesetzgebung des ersuchten Staates nicht zuwiderläuft.

(3). Die ersuchte Behörde ist verhalten, das Rechtshilfeersuchen möglichst bald der Erledigung zuzuführen.

(4) Die Behörde, von der das Rechtshilfeersuchen ausgeht, ist auf ihren Wunsch zeitgerecht und auf dem in Artikel 2 vorgesehenen Wege von Ort und Zeit der Erledigung des Rechtshilfeersuchens zu verständigen, damit die Parteien gegebenenfalls in der Lage sind, dabei anwesend zu sein oder sich dabei vertreten zu lassen.

#### Artikel 13.

Aus Anlass der Erledigung von Rechtshilfeersuchen ist vom ersuchenden Staat ausser dem Ersatz von Vergütungen, die Sachverständigen bezahlt worden sind, kein Kostenersatz zu begehren.

#### Artikel 14.

Die diplomatischen oder konsularischen Vertreter jedes der Hohen Vertragsschliessenden Teile können Rechtshilfeersuchen erledigen, die von den Behörden ihres Staates ausgehen und die Vernehmung ihrer eigenen Staatsangehörigen betreffen. Sieht das Recht ihres Staates dies vor, so können die diplomatischen oder konsularischen Vertreter auch die Leistung des Eides durch ihre Staatsangehörigen entgegennehmen. Die diplomatischen oder konsularischen Vertreter dürfen jedoch zu den genannten Zwecken keinen Zwang anwenden.

Sicherheitsleistung für die Prozesskosten

#### Artikel 15.

(1). Die Staatsangehörigen des einen Hohen Vertragsschliessenden Teiles, die ihren Wohnsitz oder gewöhnlichen Aufenthalt auf dem Gebiet eines der beiden Staaten haben, sind, wenn sie vor den Gerichten des anderen Hohen Vertragsschliessenden Teiles als Kläger oder Intervenienten auftreten, von jeder Sicherheitsleistung oder Hinterlegung, unter welcher Benennung auch immer, befreit, die ihnen wegen ihrer Eigenschaft als Ausländer oder deswegen, weil sie im Staate des befassten Gerichts keinen Wohnsitz oder Aufenthalt haben, auferlegt werden könnte.

(2). Der vorhergehende Absatz ist auch auf juristische Personen und Handelsgesellschaften anzuwenden die nach der Gesetzgebung eines der Hohen Vertragsschliessenden Teile errichtet worden sind und auf dem Gebiet eines von ihnen ihren Sitz haben.

(3). Hinsichtlich jedes anderen Erlages, der von den in diesem Artikel bezeichneten Klägern oder Intervenienten verlangt werden könnte, sind diese den Inländern gleichgestellt.

#### Artikel 16.

(1). Ist ein Kläger oder Intervenient von der Sicherheitsleistung oder Hinterlegung oder von einem Erlag auf Grund entweder des Artikels 15 dieses Vertrages oder der Gesetzgebung des Staates des befassten Gerichts befreit gewesen, so ist die Vollstreckung einer Entscheidung, mit der er in die Prozesskosten verurteilt worden ist, auf dem Gebiet des anderen Staates zu bewilligen, vorausgesetzt, dass die Entscheidung in dem Staat, in dem sie gefällt worden ist, rechtskräftig und vollstreckbar geworden ist.

(2). Der vorhergehende Absatz ist auch auf Entscheidungen anzuwenden, wodurch die Höhe der Prozesskosten später festgesetzt wird.

#### Artikel 17.

(1). Der Antrag zum Zweck der Vollstreckung einer Entscheidung im Sinne des Artikels 16 kann entweder unmittelbar von der Partei, die sich auf diese Entscheidung beruft, oder auf einem der in Artikel 2 vorgesehenen Wege bei der zuständigen Behörde des anderen Hohen Vertragsschliessenden Teiles eingebracht werden.

(2). Dem Antrag muss eine Ausfertigung des Sp-

ruches der Entscheidung, welche die für ihre Echtheit erforderlichen Voraussetzungen erfüllt und mit dem Siegel der Behörde, die sie erlassen hat, versehen ist, sowie eine Bestätigung angeschlossen sein, nach der die Entscheidung in dem Staat, in dem sie erlassen worden ist, rechtskräftig und vollstreckbar geworden ist.

(3) Wird der Antrag unmittelbar von der Partei, die sich auf die Entscheidung beruft, eingebracht, so muss er in der Sprache der zu befassenden Behörde verfasst sein; wird er auf einem der in Artikel 2 vorgesehenen Wege eingebracht, so muss er entweder in der Sprache der zu befassenden Behörde verfasst oder mit einer Übersetzung in diese Sprache versehen sein. Die Ausfertigung und die Bestätigung, die in Absatz 2 bezeichnet sind, müssen in jedem Fall mit solchen Übersetzungen versehen sein. Artikel 6 Absatz 4 ist auf diese Übersetzungen anzuwenden.

#### Artikel 18.

(1) Die Vollstreckung auf Grund der in Artikel 16 bezeichneten Entscheidungen wird kostenfrei und ohne Anhörung der Gegenpartei bewilligt. Die von der Gesetzgebung des Staates der befassten Behörde allenfalls zugelassenen Rechtsmittel dürfen nicht zu einer inhaltlichen Überprüfung der Entscheidung, deren Vollstreckung begehrt wird, führen.

(2) Auf Antrag desjenigen, der die Bewilligung der Vollstreckung beantragt hat, hat die zuständige Behörde der Gegenpartei die Kosten aufzuerlegen, die durch die gemäss Artikel 17 Absatz 3 erforderlichen Übersetzungen entstanden sind.

#### Armenrecht

#### Artikel 19.

Den Staatsangehörigen jedes der Hohen Vertragsschliessenden Teile ist vor den Gerichten des anderen Hohen Vertragsschliessenden Teiles das Armenrecht wie Inländern zu gewähren.

#### Artikel 20.

(1) Des zum Zweck der Bewilligung des Armenrechts verlangte Armenrechtszeugnis ist von den zuständigen Behörden des vertragschliessenden Staates auszustellen, in dem der Antragsteller seinen gewöhnlichen Aufenthalt hat.

(2) Hat der Antragsteller seinen gewöhnlichen Aufenthalt nicht auf dem Gebiet eines der beiden vertragschliessenden Staaten, so kann er ein entweder von den zuständigen Behörden seines gewöhnlichen Aufenthalts oder von der konsularischen Behörde des Staates, dem er angehört, ausgestelltes Armenrechtszeugnis vorlegen.

#### Artikel 21.

Der Antrag auf Bewilligung des Armenrechts vor einem Gericht des anderen vertragschliessenden Staates kann durch Vermittlung einer konsularischen Behörde des Hohen Vertragsschliessenden Teiles, dessen Staatsangehöriger der Antragsteller ist, eingebracht werden.

#### Artikel 22.

(1) Die in Artikel 20 bezeichneten Behörden der Hohen Vertragsschliessenden Teile können die zuständigen Behörden des anderen Hohen Vertragsschliessenden Teiles um jede Auskunft ersuchen, die sich auf Vermögen und Einkommen des Antragstellers bezieht.

(2) Die Behörde, die über die Bewilligung des Armenrechts zu entscheiden hat, kann die Richtigkeit der ihr gemachten Angaben überprüfen und zusätzliche Auskünfte einholen. Die zuständigen Behörden der Hohen

Vertragschliessenden Teile haben sich gegenseitig solche Auskünfte zu erteilen, wenn die darum ersucht werden.

#### Schlussbestimmungen

##### Artikel 23.

Dieser Vertrag berührt nicht die Verpflichtungen aus anderen Abkommen oder Vereinbarungen, denen die beiden Staaten angehören oder angehören werden und welche die Rechtshilfe auf dem Gebiet des Zivil- und Handelsrechts einschliesslich der Sicherheitsleistung für die Prozesskosten und des Armenrechts regeln.

##### Artikel 24.

(1) Dieser Vertrag ist zu ratifizieren. Der Austausch der Ratifikationsurkunden hat so bald wie möglich in Wien stattzufinden.

(2) Der Vertrag tritt am sechzigsten Tage nach dem Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft.

##### Artikel 25.

Jeder der Hohen Vertragschliessenden Teile kann diesen Vertrag durch schriftliche, an den anderen Hohen Vertragschliessenden Teil zu richtende Notifikation aufkündigen. Die Aufkündigung wird ein Jahr nach dem Zeitpunkt, an dem sie notifiziert worden ist, wirksam.

##### Artikel 26.

Jede Streitigkeit hinsichtlich der Auslegung oder der Anwendung des vorliegenden Vertrages, die zwischen den Hohen Vertragschliessenden Teilen entstehen konnte, ist auf diplomatischen Wege beizulegen.

Geschehen zu Athen, am 6-12-1965 in zweifacher Ausfertigung in griechischer und deutscher Sprache wobei beide Texte gleichermassen authentisch sind.

|                    |                  |
|--------------------|------------------|
| Für das Königreich | Für die Republik |
| Griechenland       | Österreich       |
| THEOCHARIS RENDIS  | LUDWIG STEIENR   |

## ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

### Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 153

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 251)1960 Β.Δ. «περὶ Ὁργανισμοῦ Σχολῆς Ἐπικούρων Ἀξιωματικῶν Β. Ν.» (Φ.Ε.Κ. 55Α).

#### ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν:

α. Τὰ ἄρθρα 1, 2, 3 καὶ 6 τοῦ Α. Ν. 428)37 «περὶ τῆς ἐν τῷ Β. Ν. ἐκπαίδευσέως» (ΦΕΚ 15Α).

β. Τὸ ἄρθρον 145 τοῦ Κωδ. Ν. 794)48 «περὶ καταστάσεως Ἀξιωματικῶν Β. Ν.» (ΦΕΚ 357Α)49).

γ. Τὸ ἄρθρον 16 (παρ. 1δ) Ν. Δ. 58)1968 «περὶ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Ἀμύνης κλπ.» (ΦΕΚ 295Α).

δ. Ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Ναυτικοῦ Συμβουλίου (Πρακτικὸν ὑπ' ἀριθ. 29)2.11.1968).

ε. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 834)1968 Γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Ἀμύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες:

##### Ἄρθρον 1.

1. Τὸ ἐδάφιον β' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 251)1960 Β.Δ. «περὶ Ὁργανισμοῦ Σχολῆς Ἐπικούρων Ἀξιωματικῶν Β. Ν.» (ΦΕΚ 55Α), ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ Β. Δ. 202)61 (ΦΕΚ 59Α), τροποποιούμενον ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀκολουθοῦ:

«Εἰς τοὺς οὕτω ἐπιλεγόμενους, μετὰ ἐπιτυχῇ ἐκπαίδευσιν καὶ ἀνιχνύοντες τῶν εἰδικῶν ἐκάστου προσόντων, ἀπονέμεται ὁ βαθμὸς τοῦ Ἐπικούρου Σημαιοφόρου Μαχίμου, Τεχνικοῦ, Οἰκονομικοῦ, Ὑγειονομικοῦ, Φαρμακοποιοῦ, Χημικοῦ, Διδασκά-

λου, Ἀναλυτοῦ Συστημάτων καὶ Προγραμματιστοῦ Ἡλεκτρονικῶν Ὑπολογιστῶν».

2. Μετὰ τὴν περίπτωσιν ζ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Β. Δ. προστίθενται περιπτώσεις η, θ καὶ ι ὡς ἀκολουθῶς:

«η. Διδασκαλοὶ: Πτυχίον Παιδαγωγικῆς ἢ Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς ἀνεγνωρισμένης ἐν Ἑλλάδι.

θ. Ἀναλυταὶ Συστημάτων: Πτυχίον Ἀνωτάτης Σχολῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς ἀνεγνωρισμένης ἐν Ἑλλάδι, εἰδικὸν πτυχίον Ἀναλυτοῦ Συστημάτων.

ι. Προγραμματισταὶ Ἡλεκτρονικῶν Ὑπολογιστῶν: Πτυχίον Ἀνωτάτης Σχολῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς ἀνεγνωρισμένης ἐν Ἑλλάδι καὶ εἰδικὸν Πτυχίον Προγραμματιστοῦ Ἡλεκτρονικῶν Συστημάτων.

Τὰ εἰδικὰ πτυχία τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων δ καὶ ι ἀποκτώνται ὑπὸ τῶν ἐπιλεγόμενων μερίμνη καὶ δαπάναις τῆς Ὑπηρεσίας, μετ' ὃ ἀρχεταὶ ἢ φοίτησις εἰς ΣΕΑ.»

3. Μετὰ τὴν περίπτωσιν ιδ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Β. Δ., προστίθενται περιπτώσεις ιε, ιστ καὶ ιζ ὡς ἀκολουθῶς:

«ιε. Τάξεις Διδασκάλων

ιστ. Τάξεις Ἀναλυτῶν Συστημάτων

ιζ. Τάξεις Προγραμματιστῶν Ἡλεκτρονικῶν Ὑπολογιστῶν».

4. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Β. Δ. τροποποιουμένη, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«3. Μετὰ τὸ πέρας τῆς κοινῆς ἀρχικῆς ἐκπαίδευσέως, οἱ ἐπιτυχῶς ἀποφοιτῶντες μαθηταὶ τῶν τάξεων Τεχνικοῦ, Φαρμακευτικοῦ, Ὑγειονομικοῦ, Χημικοῦ, Διδασκαλικοῦ, καὶ τῶν Εἰδικότητων Ἀναλυτοῦ Συστημάτων καὶ Προγραμματισμοῦ Ἡλεκτρονικῶν Ὑπολογιστῶν (περιπτ. ε, στ, ζ, ιδ, ιε, ις, ιστ καὶ ιζ), ὀνομάζονται Ἐπίκουροι Σημαιοφόροι τοῦ ἀντιστοίχου Κλάδου καὶ εἰδικεῦσεως εἰς τὴν ἀνήκουν, πάντες δὲ οἱ λοιποὶ ἐξακολουθοῦσι διανύοντες ἰδίαν ἐκπαίδευσιν κατὰ τάξιν, ἐξ ἧς, μετὰ ἐπιτυχῇ ἀποφοίτησιν ὀνομάζονται καὶ οὗτοι Ἐπίκουροι Σημαιοφόροι τοῦ Κλάδου καὶ τῆς εἰδικεῦσεως αὐτῶν εἰς τὴν ἀνήκουσιν».

5. Ἡ διάρκεια φοιτήσεως εἰς τὰς οἰκείας Σχολὰς πρὸς ἀπόκτησιν εἰδικοῦ πτυχίου διὰ μὲν τοὺς Ἀναλυτὰς Συστημάτων εἶναι 8 περίπου μηνῶν διὰ δὲ τοὺς Προγραμματιστὰς Ἡλεκτρονικῶν Ὑπολογιστῶν εἶναι 4 μηνῶν περίπου.

6. Αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἐκ τῶν ἄνω Σχολῶν ἀποφοιτῶντων εἶναι αἱ ὀριζόμεναι ὑπὸ τῶν οἰκείων σχετικῶν διατάξεων.

##### Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Ἀμύνης Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Φεβρουαρίου 1969

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΓΙΤΑΚΗΣ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

(3)

### Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 154

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Κανονισμοῦ Ἀλληλογραφίας Χωροφυλακῆς.

#### ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

#### ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις: 1) Τοῦ ἄρθρου 255 τοῦ Ν. Δ. 3365)1955 περὶ Κώδικος τοῦ Σώματος τῆς

«Ελληνικής Βασιλικής Χωροφυλακής», 2) του Ν.Δ. 4426) 1964 «περί συστάσεως του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως» και 3) την υπ' αριθ. 38) 1969 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου Επικρατείας, προτάσει του Ημετέρου επί της Δημοσίας Τάξεως Υπουργού, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

**Άρθρον 1.**

Τò άρθρον 23 (Κεφάλαιον ΙΑ΄) του διά του από 25.10) 13.11.1958 Β. Δ)τος κυρωθέντος Κανονισμού Άλληλογραφίας Χωροφυλακής ως έτροποποιήθη διά του υπ' αριθ. 142) 1961 Β. Δ)τος (Α—36) και τò άρθρον 24 (Κεφάλαιον ΙΒ΄) του αυτού Κανονισμού καταργούνται.

**Άρθρον 2.**

Τò άρθρον 52 του αυτού ως άνω Κανονισμού, ως τούτο αντικατεστάθη διά του υπ' αριθ. 191) 1968 Β. Δ)τος (Α—58), αντικαθίσταται ως κάτωθι:

1. Άπαντες οί άτομικοί φάκελλοι (Γενικοί και Ειδικοί) των όπωσδήποτε έξερχομένων του Σώματος της Χωροφυλακής Άξιωματικών, Άνθυπασιών, Υπαξιωματικών, Χωροφυλάκων και Πολιτικών Υπαλλήλων, καταστρέφονται διά πυρός ή έκποιούνται κατόπιν κοπής ή πολτοποιήσεως. Η ως άνω καταστροφή γίνεται παρ' ουσίας τριμελούς έξ Άξιωματικών Επιτροπής μετά πάροδον έτους από της έξόδου των, έξαιρέσει των φακέλλων των άπολυομένων δύναμει άποφάσεως Ανακριτικών Συμβουλίων ή διά λόγους υγείας, διά τους όποιους θά φυλάσσονται εις τόν οικείον φάκελλον μόνα τά σχετικά πρòς την άπόλυσίν των στοιχεία επί μίαν δεκαετίαν από της άπολύσεώς των, μετά την πάροδον της όποιας θά καταστρέφονται ή θά έκποιώνται κατά τά άνωτέρω. Επί δεκαετίαν ώσαύτως φυλάσσονται και οί φάκελλοι των οικονομικών υποθέσεων (συντάξεις, έπιδόματα κλπ.) από Άνωτέρας Διοικήσεις Χωροφυλακής και άνω.

2. Η καταστροφή των περι ών πρόκειται φακέλλων θά ενεργήται μετά προηγουμένην άντιπαράβολήν και διαπίστωσιν υπό του άρμοδίου Άξιωματικού των τηρουσών τά άτομικά βιβλιάρια των άνδρών, Υπηρεσιών, ότι άπασαι αί εκ των άτομικών φακέλλων προκύπτουσai μεταβολαι έχουσι καταχωρηθή εις ταύτα, άλλως όφείλει ούτος πρò πάσης καταστροφής νά καταχωρή τας έλλειπούσας μεταβολάς, ώστε μετά ταύτα νά ύφίστανται άπαντα τά άφορώντα τόν άπολυόμενον πληροφορικά στοιχεία εις τά άτομικά βιβλιάρια.

3. Καταστροφή και έκκαθάρισις των ήδη εν τοις έφεδρικοις άρχείοις φυλάσσομένων φακέλλων θέλει πραγματοποιηθή κατά τά άνωτέρω υπό τριμελούς Έπιτροπής, συγκροτούμένης διά διαταγής του Διοικητού της παρ' ή φυλάσσονται ούτοι Υπηρεσίας.

Οί φάκελλοι των συνταξιοδοτηθέντων άνδρών θά καταστραφώσιν άφού προηγουμένως καταχωρισθώσιν άπασαι αί ως άνω μεταβολαι εις τά άτομικά αύτών βιβλιάρια, μη ύφισταμένων δέ τούτων, εις τά αντίστοιχα Φύλλα Μητρώου.

Εις τόν αυτόν επί της Δημοσίας Τάξεως Υπουργόν, ανατίθεμεν την δημοσίευσιν και έκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Έν Αθήναις τη 11 Φεβρουαρίου 1969

Έν Όνόματι του Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ  
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΪΤΑΚΗΣ

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ  
ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 155

Περὶ συστάσεως Κοινοτικών Ταχυδρομικών Γραφείων άντι έτέρων καταργουμένων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ  
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όφιν: 1) Τας διατάξεις του υπ' αριθ. 414) 1962 Β.Δ. «περί συμπληρώσεως του υπ' αριθ. 870) 1960

Β. Δ)τος «περί Όργανισμού της Γενικής Διευθύνσεως Ταχυδρομείων». 2) Τας διατάξεις του άρθρου 1 του Ν.Δ. 4572) 1966 «περί αντιμετώπισεως ανάγκων της Ταχυδρομικής Υπηρεσίας». 3) Τας διατάξεις του Α.Ν. 65) 1967 «περί τροποποιήσεως, συμπληρώσεως και κωδικοποιήσεως εις ενίαν καίμενον των διατάξεων των Α. Ν. 4) 1967 και 19) 1967 «περί άποκαταστάσεως εύρυθμίας εις την λειτουργίαν των Δημοσίων Υπηρεσιών, Ν.Π.Δ.Δ. κλπ.». 4) Την υπ' αριθ. 50324) 991) 7.7.1967 κοινήν άπόφασιν του Άντιπροέδρου της Κυβερνήσεως και των Υπουργών Οικονομικών και Συγκοινωνιών «περί διατηρήσεως Συμβουλίων και Έπιτροπών της Γενικής Διευθύνσεως Ταχυδρομείων, ως και καταργήσεως έτέρων». 5) Την υπ' αριθ. 35) 1969 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου της Επικρατείας, προτάσει των Ημετέρων επί των Οικονομικών και Συγκοινωνιών Υπουργών, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

**Άρθρον μόνον.**

Καταργούνται τά Κοινοτικά Ταχυδρομικά Γραφεία:

α) Άγιάσματος Νομού Καβάλας (έπιδλέον Ταχ. Γραφείον Χρυσουπόλεως).

β) Λογγού Νομού Φθιώτιδος (έπιδλέον Ταχ. Γραφείον Άταλάντης).

Άντ' αύτών δέ συνιστώνται άντιστοίχως Κοινοτικά Ταχυδρομικά Γραφεία:

α) Εις τόν οικισμόν «Κότται» της Κοινότητος Τρικερίου Νομού Μαγνησίας (έπιδλέον Ταχ. Γραφείον Τρικερίου).

β) Εις την Κοινότητα Κακοπλευρίου Νομού Τρικάλων (έπιδλέον Ταχ. Γραφείον Καλαμπάκας).

Εις τους αυτούς επί των Οικονομικών και Συγκοινωνιών Υπουργούς, ανατίθεμεν την δημοσίευσιν και έκτέλεσιν του παρόντος.

Έν Αθήναις τη 5 Φεβρουαρίου 1969

Έν Όνόματι του Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ  
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΪΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

ΔΗΜ. ΠΑΤΙΑΝΣ

(5)

**ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΕΡΤΗΜΕΝΩΝ**

Εις τò υπ' αριθ. 24) 15.2.1969 φύλλον της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως (τεύχος Α΄) εις ό έδημοσιεύθη, εν περιλήψει, τò υπ' αριθ. 106 Βα. Διατάγμα «περί εξετάσεως της σωματικής ικανότητος των μονίμων άξιωματικών, Άνθυπασιών και ύπαξιωματικών ειδικότητων έδάφους της Βα. Αεροπορίας», έπιφέρονται αί ακόλουθοι διορθώσεις ήμαρτημένων:

Έν σελίδι 252, στήλη πρώτη, στίχω είκοστῷ δευτέρῳ (έκ των κάτω) ή έσφαλμένως αναγραφείσα λέξις «υποχρεούσαι» διορθούται εις την όρθήν «υποχωρούσαι».

Έν τῇ αὐτῇ σελίδι, στήλη πρώτη, στίχῳ δεκάτῳ τρίτῳ (έκ των κάτω) ή έσφαλμένως αναγραφείσα λέξις «φιλαρίσις» διορθούται εις την όρθήν «φιλαρίσις».

Έν τῇ αὐτῇ σελίδι, στήλη δευτέρῃ, στίχῳ είκοστῷ δευτέρῳ (έκ των άνω) ή έσφαλμένως αναγραφείσα λέξις «χρόνιος» διορθούται εις την όρθήν «χρόνιος».

Έν τῇ σελίδι 253, στήλη πρώτη, στίχῳ δευτέρῳ (έκ των άνω) ή έσφαλμένως αναγραφείσα λέξις «σιελογόνων» διορθούται εις την όρθήν «σιελογόνων».

Έν τῇ αὐτῇ σελίδι, στήλη πρώτη, στίχῳ είκοστῷ πέμπτῳ (έκ των άνω) ή έσφαλμένως αναγραφείσα λέξις «τυμπαλικῆς» διορθούται εις την όρθήν «τυμπαλικῆς».

Ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι, στήλῃ πρώτῃ, στίχῳ τριακοστῷ πέμπτῳ (ἐκ τῶν ἄνω) ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφείσα λέξις «μικρά» διορθοῦται εἰς τὴν ὁρθὴν «μικτά».

Ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι, στίχῳ ἐνάτῳ (ἐκ τῶν κάτω) ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφείσα λέξις «λάρρυτος» διορθοῦται εἰς τὴν ὁρθὴν «λάρυγγος».

Ἐν τῇ σελίδι 254, στήλῃ πρώτῃ, στίχῳ δευτέρῳ (ἐκ τῶν κάτω) ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφείσα λέξις «ἐπιδεικτικά» διορθοῦται εἰς τὴν ὁρθὴν «ἐπιδεικτικά».

Ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι, στήλῃ δευτέρῃ, στίχῳ δεκάτῳ πέμπτῳ (ἐκ τῶν ἄνω) ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφείσα λέξις «περιωρισμένοι» διορθοῦται εἰς τὴν ὁρθὴν «περιωρισμένοι».

Ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι, στήλῃ δευτέρῃ, στίχῳ τριακοστῷ δευτέρῳ (ἐκ τῶν ἄνω), ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφείσα λέξις «σπον-

δυλαθρίτις» διορθοῦται εἰς τὴν ὁρθὴν «σπονδυλαθρίτις».

Ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι, στήλῃ δευτέρῃ, στίχῳ πρώτῳ (ἐκ τῶν κάτω) ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφείσα λέξις «ἐπιδεικτική» διορθοῦται εἰς τὴν ὁρθὴν «ἐπιδεικτική».

Ἐν τῇ σελίδι 255, στήλῃ δευτέρῃ, στίχῳ τρίτῳ (ἐκ τῶν ἄνω) ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφείσα λέξις «(BYLLOSA)», διορθοῦται εἰς τὴν ὁρθὴν «(BULLOSA)».

Ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι, στήλῃ δευτέρῃ, στίχῳ πέμπτῳ (ἐκ τῶν ἄνω) ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφείσα λέξις «Ἀκροθεσματίτις» διορθοῦται εἰς τὴν ὁρθὴν «Ἀκροθεσματίτις».

Ἐν τῇ σελίδι 257, στήλῃ πρώτῃ, στίχῳ τετάρτῳ (ἐκ τῶν ἄνω), ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφείσα λέξις «μυελιτίδων» διορθοῦται εἰς τὴν ὁρθὴν «μυελιτίδων».

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργ. Ἐθν. Ἀμύνης—Ἀρχηγ. Ἀεροπορίας)